

Kaija Koo, Niin Kaunis On Hiljaisuus

Sotilas tuntematon kulkee
Ei muista mutta tuntee
Aamulla tulimeren
Kuumilla aalloilla keinuneen
Juurelle puun hn istuu
Kuvaa tyttns katselemaan
Silmi se kirvelee
Kun on nhnyt liikaa
Mutta enemmn se koskee
Kun kotiin kirjoittaa
Niin kaunis on hiljaisuus
Ja kauniimpaa on kaipaus
Kun muistoissa hetken olla saa
Silmn isku on ikuisuus
Niin kaunis on hiljaisuus
Siell jossain silyy salaisuus
Sielu on surusta suunniltaan
Kun ei rakkainta nhd saa
Hlle kerrottiin ett kotiin
Kohta kuljetaan kuka ties
Mutta muistoissaan hn jos tnne j
Niin hn on hvinnyt mies
Hn tiet milt se tuntuu
Kun hiljaisuuteen j
Ja savuverhon sameaan huntuu
Kaikki entinen hvi
Mutta niin kauan kuin hn kulkee
Elm jtt jlkin
Niin kaunis on hiljaisuus